

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι,
Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος
καὶ φθειγγόμενος· Χαῖρε, γῆ ἄσπο-
ρε· χαῖρε, βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε, βάθος δυσ-
θεώρητον· χαῖρε, ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐ-
ρανούς· ἡ μετάγουσα, καὶ ἡ κλίμαξ ἡ με-
τάρσιος, ἦν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο, χαῖρε,
θεία στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς
ἀρᾶς· χαῖρε, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλισις μετὰ
σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνει μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄ-
φθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον,
καὶ πῶς φθέγγει ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον·
Μετ' ἐμοῦ ἔφησ γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι
καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρα μου· καὶ πῶς
γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον,

καὶ τόπος ἀγιάσματος τοῦ τοῖς Χερουβὶμ
ἐπιβαίνοντος ; Μὴ μὲ δελεάσης ἀπάτη· οὐ
γὰρ ἔγγων ἠδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύη-
τος· πῶς οὖν παῖδα τέξομαι ;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως
τάξις· φησὶν ὁ Ἄσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ
ἄνθρωπον διαπράττεται· τοῖς ἔμοις πί-
στευε, ἀληθέσι ρήμασι. Παναγία ὑπερά-
μωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· γένοιτο μοι νῦν ὡς
τὸ ρῆμα σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον,
σάρκα ἐξ ἑμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀνα-
γάγῃ τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός,
εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα διὰ τῆς συγκρά-
σεως.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος β'

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀνακαλύπτε-
ται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς
ἄνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος με-
ταλαβῶν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐ-
ψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμή-
σας οὐ γέγονεν. Ἄνθρωπος γίνεται Θεός,
ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐ-
φραινέσθω ἡ κτίσις χορευέτω ἡ φύσις,
ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους

παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύ-
πης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγγνα ἐλέους,
ἐνανθρωπήσας. Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριὴλ κατα-
πτάς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μα-
ρίαν, βοῶν αὐτῇ τῷ Χαῖρε συλλήψει Υἱόν,
τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰ-
ώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖ-
ρε, Ἀγνή.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ καὶ ἶδε, κτλ.

Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ
οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε συλλήψει
ἐν γαστρὶ σου, τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τοῖς πᾶσι
ἀχώρητον καὶ κνοφόρος ὀφθήσει τοῦ ἐκ Πα-
τρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς,
μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω,
δι' ἄκραν εὐσπλαχνίαν, οἶκτον λαβῶν, τοῦ καθ'
ἡμᾶς ὀλισθήματος καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτω-
χεῖαν ἀναλαβῶν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ὁ ἐκ Πατρὸς αἰδίως, καὶ ἐκ Μητρὸς χρο-
νικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ ὑπερούσιος Λό-
γος, μορφὴν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται

σάρξ, μὴ ἐκστὰς τῆς Θεότητος· καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρουσ συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τῇ Κεχαριτωμένη...σήμερον. Χαῖρε...Κύριον Ἄχραντε.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη, ὃ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ. Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὄν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Μετὰ δὲ τὴν πρώτην Σιυχολογίαν ψάλλομεν.

Κοντάκιον δίχορον. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶθ' οὕτως, Οἶκους ἕξ.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀγάπη ἐκλείπει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλισις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐσας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ, ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνοίᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως. Τὸ παρά-

δοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου
τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψε-
ως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων·

Ἐλληλούϊα

Γνωσὶν ἄγνωστον γινῶναι ἡ Παρθένος
ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα.
Ἐκ λαγόνων ἀγγῶν υἱὸν πῶς ἐστι τεχθῆ-
ναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος
ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κραυγῶν οὕτω.

Χαῖρε βουλήσ ἀπορορήτου μύστις· χαῖ-
ρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ
προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ
τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέ-
βη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς
ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρόλη-
τον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πο-
λυθρόνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρορήτως γεννήσασα·
χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γινῶσιν·
χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῆ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτην νηδὺν ὡς ἄγρον ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλούϊα

Ἐχουσα θεοδόχον ἢ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὼν τὸν ταύτης ἄσπασμόν ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντιου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρομῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρουφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμὸν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν. Ἄμεμπτε· μαθὼν δὲ σοῦ τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη·

Ἄλληλούϊα.

Εἶθ' οὕτω τὸ Κοντάκιον. **Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ....** Εἶτα τὸν Ἄμωμον καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Κοντάκιον, καὶ ἑτέρους ἔξ Οἴκους.

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ· χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται
τῇ γῆ· χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει
οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον
στόμα· χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκη-
τον θάρσος.

Χαῖρε, στερορὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα·
χαῖρε, λαυπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖ-
ρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν·

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μά-
γοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ
ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ
ἠρεύνων κραταῖον Ἄνακτα· καὶ φθάσαν-
τες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶν-
τες·
Ἀλληλοῦϊα.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς
Παρθένου τὸν Πλάσαντα χερσὶ τοὺς ἀν-
θρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν,
εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν
τοῖς δώροις θεραπεῦσαι καὶ βοῆσαι τῇ
Εὐλογημένῃ.

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσσα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὸς σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐτέλεσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν· Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀ-

ληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης, Σωτήρ, μὴ ἐνεγ-
καντὰ σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων
δὲ ρουσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖ-
ρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατή-
σασα· χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐ-
λέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὸν τὸν
νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἢ ποτίσασα τοὺς δι-
ψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στυλὲ, ὁδηγῶν τοὺς ἐν
σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυ-
τέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφὴ τοῦ Μάννα διάδοχε· χαῖ-
ρε, τροφῆς ἁγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ Γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ
ἧς ῥεεῖ μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος
αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπε-
δόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης
τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διόπερ ἔξεπλάγη

σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων·

Ἄλληλούϊα.

Καὶ πάλιν. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Εἶτα τὸν Ν καὶ εὐθύς τὸν Κανόνα τῆς Θε-
στόχου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν
μόνη· Ἰωσήφ.

ᾠδὴ Α', Ἦχος δ', Ὁ Εἰρμός.

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρω-
»θήσεται Πνεύματος καὶ λόγον ἐρεύξομαι
»τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαι-
»δροῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμε-
»νος ταύτης τὰ θαύματα».

Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε
Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή, θεώ-
μενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε, χαρᾶς Δοχεῖον,
δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀεὶ λυθήσεται.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε, Παρθένε Θεό-
νυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε, Πανά-
μωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖ-
ρε, θρόνε πύρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε, ἡ μόνη βλαστή-
σασα· τὸ μῆλον τὸ εὖσομον, χαῖρε, ἡ τέξασα·
τὸ ὀσφράδιον τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε,
ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἀγνοίας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε, ἠδύπνοον κρίνον, Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καταβασία. Ὡδὴ Γ. Ὁ Εἰρημός.

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ὡς
»ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον σω-
»κροτήσαντας, πνευματικὸν στεφάνον·
»καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δό-
»ξης ἀξίωσον».

Τροπάρια.

Στάχυν ἢ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σσφῶς, χαῖρε, ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε, τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος, Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε, τοῖς πιστοῖς· χαῖρε, ἄμνας κυήσασα, Θεοῦ ἄμνον τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε, θερμὸν ἰλαστήριον.

Ὁρθρος φαινός, χαῖρε, ἡ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε, πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος, ἢ μοχλοὺς καὶ πύλας Ἄδου, Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε, ἡ θεία εἰσόδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. **Τῇ ὑπερμάχῳ.**

Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ Οἴκους.

Νεάν ἔδειξε χτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρος, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ ~~πνεῦμα~~ βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες.

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαινουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κύφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρηρησίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἑλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῶ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Ὁλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα.

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημά πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ· χαῖρε, οἶκημα πανάριστον, τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεὶμ.

Χαῖρε, ἡ ταναντία, εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἧς ἠνοιχθῆ Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας·

χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιὰγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως Ἀλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς, καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας; ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτῆρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίω γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεός ἀκούει·

Ἄλληλούϊα

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρημός.

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου
»Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ ἦλθεν Ἰη-
»σοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ
»καὶ διέσωσε τοὺς κρηναγάζοντας· Δόξα,
»Χριστέ, τῇ δυνάμει σου».

Ἐν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν, Πανύμνητε. Χαῖρε, πῖον ὄρος καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε, λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε, ἄχραντε Δέ-

σποινα· χαῖρε, κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώ-
σασα χάριτι· χαῖρε ἢ γέφυρα ὄντως ἢ μετά-
γουσα, ἐκ θανάτου πάντας πρὸς ζωὴν τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε, γῆς τὸ θεμέ-
λιον, ἐν τῇ σῆ νηδύϊ, Ἄχραντε, ἀκόπως βα-
στάσασα· χαῖρε, κογχύλη· πορφύραν θείαν βά-
ψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν δυνα-
μεων.

Νομοθέτην ἢ ἱεκοῦσα· ἀληθῶς, χαῖρε, Δέ-
σποινα, τὸν τὰς ἀνομίας πάντων δωρεὰν ἐξα-
λείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον,
ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον
στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν· Χαῖρε σοι Παρ-
θένε, κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων,
καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν κα-
ταφύγιον.

Ὅδῃ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ
»δόξῃ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθέ-
»νε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν,
»καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑ-
»μνοῦσι σε, σωτηρίαν βραβεύοντα».

Τροπάρια.

Ὅδον ἢ κυήσασα ζωῆς, χαῖρε, πανάμωμε,
ἢ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σῶσασα κόσμον·

χαῖρε, Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα ἀνθρώπων, χαῖρε, Ἄχραντε, τότε ἀγιάσματος τῆς δόξης νέκρωσις Ἄδου, νυμφῶν ὀλόφωτε· χαῖρε, τῶν ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε, ἡ βοήθεια τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα τοῦ Λόγου, χαῖρε, Δέσποινα, ἐμψυχε Παράδεισε, τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ πίστει, τοὺς μετέχοντας καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε, πόλις τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξαμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε, βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκῆνωμα, τοῦ Λόγου, χαῖρε, Ἄχραντε· κόχλος ἡ τὸν θείαν μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε, Πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγῆ, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόχε, ἐκάστοτε.

Καταβασία. Ὡδὴ ΣΤ'. Ὁ Εἰρημός.

Ἐξέστι τὰ σύμπαντα....

«Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τε-
»λοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεο-
»μήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,

»τὸν ἕξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Τροπάρια

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε. Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἢ λύσσασα ὄθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεών, Παρθένε, προεθεάσατο.

Ἴδού σοι. Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὀρητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· χαῖρε, ἡ ἀφλεκτος βάτος, νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. **Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.**
Καὶ τοὺς λοιποὺς ἕξ Οἴκους.

Τεῖχος εἶ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατεσκευάσέ σε Ποιητής, Ἄχραντε, οἰκήσας, ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοὶ προσφωνεῖν διδάξας.

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς Παρθενίας· χαῖρε,
ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως·
χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε. σὺ γὰρ ἀναγέννησας τοὺς συλ-
ληθθέντας αἰσχροῦς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνου-
θέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορὰ τῶν φρενῶν κα-
τοργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορὰ τῆς ἀ-
γνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως·
χαῖρε, πιστοῦς Κυρίῳ ἀροῦζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτόφε παρθένων·
χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε Ἁγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὑμνος ἅπας ἠτιᾶται, συνεκτείνεσθαι
σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρ-
μῶν σου· ἰσαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ, ὧ-
δὰς ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε,
οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν
τοῖς σοὶ βοῶσιν· Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει
φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον·
τὸ γὰρ ἄϋλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς

γνώσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαῖρε, ἄκτις νοητοῦ Ἑλίου· χαῖρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρητον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κρατὴρ κιονῶν ἀγαλλίαςιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῆσας γαστρὶ, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντα.

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μερίζων.

Χαῖρε, κιβωτὴ χρυσοειδῆσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα Βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσιμον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, ζωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἁγιώτατον Λόγον· δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης οὔσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλού-

σης λύτρωσαι κολάσεως. τοὺς συμβοῶν-
τας. Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐ-
πέμφθη κλπ. σελ. 7.

Μέχρι τέλους τοῦ Οἴκου.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. **Τῇ ὑπερμάχῳ.....**

Καὶ ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς ἀκολουθίας.

Ὡδὴ Ζ'. **Ὁ Εἰρμός.**

«Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρο-
»νες παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
»πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
»ἔψαλλον· Ὑπερούμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
»Κύριος καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ».

Τροπάρια

Ἄνυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε, ὄχημα,
Ἡλίου τοῦ νοητοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βό-
τρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στά-
ζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πι-
σιτῶς σε δοξαζόντων

Ἰατῆρα τῶν ἀνθρώπων ἡ κνήσασα, χαῖρε
Θεόνυμφε· ἡ ράβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμά-
ραντον ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε, Δέσποινα, δι' ἧς
χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα, Δέσποινα,
ὑμνολογῆσαι σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώ-

θης κηύσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν ὄν ἰκέ-
τευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι τοὺς πι-
στῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ
ἀνακράζει σοι· Χοῖρε ὁ τόμος, ἐν ᾧ, δακτύ-
λῳ ἐγγεγραπταί, Πατρός ὁ Λόγος, Ἄγνή ὄν
ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, κατα-
γράψαι, Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν
γόνυ καρδίας ἡμῶν κλινόν τὸ οὖς σου, Ἄγνή,
καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμῶς
καὶ συντήρησον πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως τὴν
σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν κ.λ.π.

ᾠδὴ Η΄. Ὁ Εἰρμός.

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τό-
κος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο· τότε μὲν
»τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
»οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσαν.
»Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερ-
»υψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τροπάρια.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πῖντα βα-
στάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύ-
ματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
Ἄγνή, ᾧ ψάλλομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανεστάτα, μέσον πυρὸς ἰστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἀγία Παρθένε· ὄθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρόην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυφορίᾳ σου καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατοπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη· ὄθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται, ζῶν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοι οἱ ἄλαλοι πρόην χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττηνται, Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις, Παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελωδούντων, Ἄγνη· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς...

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἄπας γηγενής, σχιριάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, »αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοά-

μακαρίστε, Θεοτόκε, ἅ-
ε».

Τροπάρια.

πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν,
τῆς χαρᾶς μέτοχοι γενόμενοι, τῆς
ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς
καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλη-
θος, Κόρη, παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς
ἀμαρτάνουσιν.

ᾠφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις·
ὄθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἄστρον ἄδυτον, εἰσ-
άγον κόσμῳ τὸν μέγα Ἥλιον· Χαῖρε, Ἐδέμ,
ἀνοίξασα τὴν κεκλεισμένην, Ἄγνή· Χαῖρε, στῦ-
λε πύρινε, εἰσάγουσα εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ
ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε, κόσμου Δέσποινα· χαῖρε,
Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε, ἡ μόνη
ἄμωμος ἐν γυναιξὶ καὶ καλὴ· χαῖρε, σκεῦος,
μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθέν, εἶδε-
ξάμενον.

Ἡ περιστερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα,
χαῖρε, Ἀειπάρθενε· Ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ
καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε,
ἀπάντων τε τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπι-
σμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς
τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀ-
σπόρως σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θε-

λήσαντα, μορφωθῆναι, Χρ

Καταβασία. Ἄπας

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡ

Ἦχος β'. *Γυναῖκες ἀκοι*

Σχιρτήσατε, χορεύσατε, μει
νης ἄσατε· ὁ Γαβριήλ τῇ Παρθε
ρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς Ναζαρετ νῦν την
πόλιν, χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια· Χαῖρε, Ἄγνη
πανάμωμε, τοῦ κόσμου ἡ προστασία·
χαῖρε, οὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'.
Ὡς Γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἀγγέ-
λοις ἀγνώριστον, Γαβριήλ πιστεύεται ὁ
Ἄρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεύσεται,
τὴν μόνην ἀκήρατον καὶ καλὴν περιστε-
ράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν καὶ βοή-
σει σοι, Παναγία, τὸ χαῖρε· ἐτοιμάζου
διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγόσιν
εἰσδέξασθαι. (Δίς).

Φωτοφόρον παλάτιον, ἠτοιμάσθη σοι, Δέ-
σποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος.
Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι, οἰκτίρας τὸ πλά-
σμα σου, φθονερῶς πολεμηθέν, καὶ δουλείᾳ
κρατούμενον τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ